

Dosarul nr. 2ra-764/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. A. Braga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Cecan
împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări”
Societate pe Acțiuni și Agenției de Transport „Microbuz” Societate cu Răspundere
Limitată cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe
Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 08 noiembrie 2017, Igor Cecan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și SRL „Microbuz” cu privire la
repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că la 15 martie 2016 în
mun. Chișinău, pe str. Bucovinei, în apropierea centrului comercial ”Megapolis
Mall” angajatul SRL „Microbuz” Mihail Cacariuc, conducând microbuzul de model
„WV LT” cu n/î XXXXX, i-a tamponat automobilul de model „VW Passat” cu
n/î XXXXX.

La 15 martie 2016 de către organul de urmărire penală al Direcției de Poliție
mun. Chișinău, a fost începută urmărirea penală conform componenței de infracțiune
prevăzută la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

De la ofițerul de urmărire penală a aflat că microbuzul implicat în accident este
asigurat la SA ”Moldasig”.

Astfel, ținând cont de faptul că ambele mijloace de transport implicate în
accidentul rutier erau asigurate de aceeași companie de asigurare, la 22 martie 2016
s-a adresat cu cererea înregistrată sub nr.1295 către SA ”Moldasig”, prin care a

solicitat înregistrarea cazului asigurat și a asigura prezența experților companiei pentru constatarea deteriorărilor automobilului său.

Igor Cecan a indicat că la 23 martie 2016, experții SA ”Moldasig” au ieșit la fața locului și au înregistrat deteriorările automobilului.

La fel, a menționat că la 29 iulie 2016 de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău a fost emisă ordonanța de încetare a urmăririi penale și clasare a cauzei penale în privința lui Mihail Cacariuc din motivul intervenirii decesului făptuitorului.

Totodată, a precizat că din materialele cauzei penale a constatat faptul că autovehicolul de model „VW LT35” cu n/î XXXXX ce aparținea SRL „Microbuz”, avea încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule cu ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, înregistrat sub nr.RCAI-001357268 din 22 februarie 2015, semnat pentru perioada de asigurare 24 februarie 2015 – 23 februarie 2016 pentru un număr nelimitat de persoane. Astfel, la data producerii accidentului rutier automobilul de model „VW LT35” cu n/î XXXXX nu era asigurat în modul prevăzut de lege de răspundere obligatorie de răspundere civilă auto.

Reclamantul a relevat că având la bază dispozițiile art.20 alin.(5) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, la 13 decembrie 2016, s-a adresat cu cerere Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule (BNAA) cu solicitarea de a fi intentat dosarul de daune și a-i fi achitat prejudiciul.

În acest context, a punctat că la 16 decembrie 2016, împreună cu reprezentatul BNAA și expertul SRL ”Exauto-Plus”, cu preîntâmpinarea reprezentantului SRL ”Microbuz” au mers la locul aflării automobilului, unde reprezentantul BNAA și inginerul-expert SRL ”Exauto - Plus” au perfectat actul de examinare a mijlocului de transport „VW Passat” cu n/î XXXXX și i-au comunicat că divergențe la piesele deteriorate incluse în actele sale de verificare nu sînt, motiv pentru care, cu automobilul poate face ce dorește.

Așadar, dat fiind faptul că automobilul se afla la parcare specială a MAI, iar costurile de păstrare nu și le putea permite, l-a transportat la o rudă care se ocupă cu reparația automobilelor și căreia i-a spus că poate vinde orice piesă.

Reclamantul a indicat că la 17 ianuarie 2017 de către expertul SRL ”Exauto-Plus” a fost întocmit Raportul de evaluare a pagubei nr.3173/12A potrivit căruia automobilul nu mai poate fi reparat, aceasta nu este rentabil, deoarece cheltuielile de reparație ar depăși cu mult valoarea de piață a automobilului. Astfel, expertul a indicat drept valoare a automobilului suma de 105679,83 de lei, iar valoarea rămasă a automobilului avariat - 13315,66 de lei, respectiv, mărimea pagubei ar constitui 92364,17 lei.

Totodată, a menționat că prin scrisoarea nr. 02-140/17 din 24 ianuarie 2017, BNAA l-a informat despre faptul că în conformitate cu răspunsul nr.89/17 din 11 ianuarie 2017, primit de la ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, ultima a emis poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă RCAI-002091148 pentru autovehiculul „VW LT35” cu n/î XXXXX, condus de către persoana vinovată de producerea accidentului rutier, cu perioada de asigurare 24 februarie 2016 – 23 februarie 2017, valabilă la data accidentului, însă care nu a fost prezentată de către proprietarul autovehiculului organului de urmărire penală și respectiv lipsa la

materialele cauzei penale. Din acest motiv, BNAA i-a recomandat să se adreseze ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA.

De asemenea, a precizat că la 14 martie 2017 s-a adresat cu cerere către ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, prin care a solicitat deschiderea dosarului de daune în legătură cu survenirea cazului asigurat, constatarea mărimii prejudiciului conform Raportului de evaluare a pagubei nr.3173/12A din 17 ianuarie 2017 și recuperarea acestuia.

A accentuat că prin scrisoarea nr.634/17 din 24 martie 2017 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA l-a informat despre deschiderea dosarului de daune nr. R/17/101 din 14 martie 2017 și i s-a solicitat prezentarea bunului deteriorat spre examinare și a rechizitelor bancare.

În continuare a relevat că, prin scrisoarea nr. 4967/17176 din 21 iulie 2017, a informat ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA despre faptul că automobilul a fost predat la fier uzat și nu poate fi prezentat, și a solicitat recuperarea prejudiciului stabilit în baza Raportului de evaluare a pagubelor.

Prin scrisoarea nr. 1641/17 din 02 august 2017, ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA i-a comunicat că cererea sa nu poate fi admisă, deoarece compania a constatat lipsa temeiurilor juridice pentru achitarea despăgubirii de asigurare, dat fiind că asiguratorul se află în imposibilitate de a constata întinderea reală a pagubelor.

Igor Cecan a accentuat că nu este de acord cu poziția companiei de asigurări pe care o consideră neîntemeiată, or faptul lipsei automobilului, în opinia sa, nu poate constitui impediment pentru acordarea despăgubirilor, deoarece întinderea reală a pagubelor a fost constatată în baza Raportului de evaluare a pagubei nr.3173/12A.

În continuare, a invocat că din cauza acțiunilor ilegale și intenționate ale ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și SRL „Microbuz” nu a primit despăgubirea pentru prejudiciul cauzat mai mult de un an și jumătate, iar în tot acest timp a avut multiple suferințe psihice, legate de gândul că datorită comportamentului copârâților nu-și va putea recupera prejudiciul cauzat, care pentru el este unul considerabil.

În acest context, a afirmat că deteriorarea automobilului i-a adus inconveniențe familiei sale, or, activitatea sa zilnică este legată de deplasări pe teritoriul țării, dar mai are și un copil mic pe care îl ducea și aducea de la grădiniță, astfel a fost nevoit să împrumute bani pentru a-și procura un alt automobil cu care să-și poată continua activitatea profesională și să asigure membrii familiei sale cu un nivel minim de confort.

La fel, a precizat că la 24 august 2017 și repetat la 18 octombrie 2017 a expediat în adresa SRL „Microbuz” somație, iar prin răspunsul recepționat la 26 octombrie 2017, i s-a comunicat că societatea a informat imediat după producerea accidentului rutier asiguratorul, care la rândul său s-a ocupat îndeaproape de acest caz.

Totodată, a fost informat că vehiculul implicat în accident dispunea de poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă, iar conform legii obligația de a onora contractul de asigurare îi revine asiguratorului.

Reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și SRL „Microbuz” în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în mărime de 92364,17 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial cu încasarea de la ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul lui Igor Cecan a sumelor de 92364,17 lei cu titlu de despăgubire de asigurare în rezultatul accidentului rutier și 2770,92 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei – taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

La 24 iulie 2018, ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată și încasarea din contul lui Igor Cecan a sumei de 2078,19 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea apelului(f.d. 214).

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și menținută hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar anumite temeiuri de a o anula nu există, pe când argumentele indicate de apelantă în susținerea cererii sale reprezintă o reiterare a celor invocate în prima instanță, motiv din care apelul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La 04 ianuarie 2019, ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată și încasarea din contul lui Igor Cecan a sumelor de 1078,18 lei și 1385,46 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererilor de apel și recurs.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că înaintează prezenta cerere de recurs în baza dispozițiilor art.6 CEDO și a art.432 alin.(2) lit. b) și c) Cod de procedură civilă.

Astfel, a menționat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În continuare, a relevat că instanța de apel deși corect a elucidat circumstanțele importate cauzei, le-a apreciat într-un mod contrar scopului și sensului legii, consecință ce s-a reflectat asupra soluției emise.

Totodată, a invocat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele, contrar dispozițiilor art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, respectiv, circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 noiembrie 2018 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 15 decembrie 2018, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA la 04 ianuarie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neapărării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 aprilie 2019, Igor Cecan a depus referință împotriva cererii de recurs prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat